

A Kúria a dr.Zimányi Zsolt ügyvéd által képviselt L. X.felperesnek a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal Regionális Igazgatóság alperes ellen idegenrendészeti ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perben a Debreceni Törvényszék által 2012. január 3. napján kelt 9.K.30.774/2011/5. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 7. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán a 2012. június 5. napján megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

**í t é l e t e t :**

A Kúria a Debreceni Törvényszék 9.K.30.774/2011/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Kúria a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 36.000.- /azaz harminchatezer/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

**I N D O K O L Á S**

A kínai állampolgárságú felperes a kiskorú magyar állampolgár P. V. harmadik országbeli családtagjaként /édesapjaként/, illetve erre hivatkozással benyújtott tartózkodási kártya kiadása iránti kérelmét elutasító másodfokú jogerős idegenrendészeti hatósági határozat ellen előterjesztett keresetet a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2011. június 1. napján jogerős ítéletével elutasította. Az ítélet szerint a felperes kérelme azért nem teljesíthető, mert a felperes nem minősül a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény /a továbbiakban: Sztv./ 1. §-ának c/ pontja szerinti magyar állampolgárt kísérő, vagy magyar állampolgárhoz csatlakozó hozzátartozónak.

A fenti előzményekre figyelemmel az alperes a 2011. augusztus 30. napján kelt 106-2-10960-5/2011-Ké. számú határozatával a felperest a törvényben meghatározott tartózkodási feltételek nem teljesítése miatt az Európai Unió tagállamainak területéről Kína területére kiutasította. Az alperes határozatát a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II.

törvény /továbbiakban: Harm.tv./ 43. § /2/ bekezdésének b/ pontjára alapította.

A felperes az alperes e határozatának bírósági felülvizsgálata iránt keresetet terjesztett elő, kereseti kérelme a határozat hatályon kívül helyezésére irányult. A felperes keresetét arra alapította, hogy kiskorú P. V. magyar állampolgár felmenőjeként és felette szülői felügyeleti joggal rendelkező személyként rá az Szmtv. rendelkezései vonatkoznak, ezért a Harm.tv. szabályait esetében alkalmazni nem lehet. Előadta, az alperesi határozat sérti a gyermek jogairól szóló, New Yorkban 1989. november 20-án kelt, és Magyarországon 1991. LXIV. törvénnyel kihirdetett Egyezmény 3. és 9. cikkeit is.

A törvényszék a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság jogerős ítélete már állást foglalt abban a kérdésben, hogy a felperes nem minősül magyar állampolgárt kísérő, vagy magyar állampolgárhoz csatlakozó családtagnak, ezért a törvényszék megállapítása szerint Harm.tv.-n alapuló eljárása jogszerű.

A felperes a jogerős ítélet ellen felülvizsgálati kérelmet nyújtott be, amelyben elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezését és a keresetének megfelelő határozat meghozatalát, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és a törvényszék új eljárásra kötelezését kérte. Felülvizsgálati kérelmét arra alapította, hogy a törvényszék ítélete a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 339. § /1/ bekezdésébe, 339/A. §-ába, 339/B. §-ába és 336/A.§ /1/ bekezdésének b/ pontjába ütközik, mert az alperes jogellenes határozatát a vonatkozó jogszabályok téves és hiányos értelmezésével nem helyezte hatályon kívül, nem folytatott le megfelelő bizonyítást. Állította, hogy az Szmtv. hatálya alá tartozik, és a törvényszék a Harm.tv. rendelkezéseit is tévesen alkalmazta, mert az okiratokból látnia kellett volna a megváltozott körülményeket, az Szmtv. rendelkezéseit a kúriai eseti döntéséből is megállapíthatóan tévesen értelmező alperesi gyakorlatot.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Pp. 229. §-ának /1/ bekezdése alapján a keresettel érvényesített jog tárgyában hozott ítélet jogereje kizárja, hogy ugyanabból a tényalapból származó ugyanazon jog iránt, ugyanazon felek egymás ellen új keresetet indíthassanak, vagy az ítéletben már elbírált jogot egymással szemben egyébként vitássá tehessék /anyagi jogerő/. A bíróságnak az igény jogerősen elbírált voltát, a res iudicata-t hivatalból kell figyelembe vennie. Az anyagi jogerő az adott

határozattal érintett tárgyi és személyi körben áll be. Tárgyi értelemben vett jogerő akkor állapítható meg, ha a már elbírált és érvényesíteni kívánt igény jogi és ténybeli alapja azonos. A Kúria megállapította, hogy a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2011. június 1. napján jogerős ítéletével érintett személyi kör és a jelen perrel érintett személyi kör azonos és az ítélet már állást foglalt abban a kérdésben, hogy a felperes nem minősül az Szmtv. hatálya alá tartozó magyar állampolgárt kísérő, vagy magyar állampolgárhoz csatlakozó családtagnak, függetlenül attól, hogy a kiskorú magyar állampolgár P. V. édesapja. A Pp. 229. § /1/ bekezdéséből következően a perbeli ügyben az alperesnek és az alperesi határozatot felülvizsgáló törvényszéknek - mint arra ítéletében helytállóan utalt is - sem volt törvényes lehetősége a jogerős ítélet felülvizsgálatára, így a felperes Szmtv. rendelkezéseinek alkalmazását hiányoló sérelmei /tartalmában a jogerős ítélet és az azzal felülvizsgált közigazgatási határozat megállapításaival kapcsolatos sérelmei/ jelen felülvizsgálati eljárásban sem orvosolhatóak, azok a törvényszék ítéletének megdöntésére nem alkalmasak.

Az alperes perbeli határozata a Harm.tv. 43. § /2/ bekezdésének b/ pontján alapult, e szerint az idegenrendészeti hatóság - az e törvényben meghatározott kivétellel - idegenrendészeti kiutasítást rendel el azzal a harmadik országbeli állampolgárral szemben, aki az e törvényben meghatározott tartózkodási feltételeket nem teljesíti.

A Kúria megállapítása szerint a törvényszék a Pp. 339/A. §-ának megfelelően a perbeli közigazgatási határozatot a meghozatalakor hatályban volt jogszabályok és fennálló tények alapján vizsgálta felül, a Pp. 221. § /1/ bekezdésének szintén megfelelően kellő részletességgel rögzítette ítéletének indokolásában az ügyben irányadó tényállást és abból az ügyre vonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazásával a helytálló jogi következtetést vont le, a Pp. 339. § /1/ bekezdésének megfelelő döntést hozott, azzal a Kúria is egyetért. Az alkalmazandó törvényi rendelkezésnek /Harm.tv. 43. § /2/ bekezdés b/ pontja/ megfelelő döntés meghozatala szempontjából releváns tény /a felperes a Harm.tv.-ben meghatározott tartózkodási feltételeket nem teljesítette/ nem volt vitatott, ennél fogva fel sem merült a Pp. 336/A. §-ának /1/ bekezdése szerinti bizonyítás hivatalból való elrendelésének indokoltsága.

A kifejtettetekre figyelemmel a törvényszék a felülvizsgálati kérelemben megjelölt törvényi előírásokat nem sértette meg, ezért a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperes felülvizsgálati perköltséget nem igényelt, ezért arról a Kúriának rendelkeznie nem kellett.

A Kúria az eredménytelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. §-ának /2/ bekezdése és a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./ IM rendelet 13. §-ának /2/ bekezdése alapján kötelezte a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére.

Budapest, 2012. június 5.

**dr.Kovács András sk. a tanács elnöke, dr.Albert Zoltán sk. előadó  
bíró, dr.Kovács Ákos sk. bíró**